

МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ
ФІНАНСОВИХ ПРОЦЕСІВ
В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ»**

(17-18 лютого 2023 р.)

Київ
2023

ЗМІСТ

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Булах К.В.

ПЕРСПЕКТИВИ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ
СФЕРИ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ5

Захаров Н.В., Макалюк І.В.

ПЛАНУВАННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОГО ГОСПОДАРСТВА
ПІДПРИЄМСТВ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ
ТЕПЛОВИХ НАСОСІВ.....9

ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Яковюк М.О.

ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У СЕКТОРІ ТУРИЗМУ14

ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

Канаш О.Є.

АСПЕКТИ ТРИСТОРОННЬОЇ УГОДИ ЯК ІНСТРУМЕНТУ
ФОРМАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН
МІЖ УЧАСНИКАМИ ДУАЛЬНИХ ПРОГРАМ17

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ

Безкоровайна Л.В.

ОСОБЛИВОСТІ СКЛАДАННЯ ТА ПОДАННЯ
ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ У ВОЄННИЙ ЧАС.....20

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Пилипчук В.Ю.

МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ: ВИКЛИКИ В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ ТА ПОШУКИ ШЛЯХІВ ЇХ ПОДОЛАННЯ.....25

Радик В.В.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ
БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ В УКРАЇНІ30

ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

Канаш О.Є.

аспірант,

*Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова*

АСПЕКТИ ТРИСТОРОННЬОЇ УГОДИ ЯК ІНСТРУМЕНТУ ФОРМАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН МІЖ УЧАСНИКАМИ ДУАЛЬНИХ ПРОГРАМ

Вища освіта підвищує продуктивність і креативність інтелектуального капіталу, заохочує його носіїв до проявів успішного підприємництва та проривів в техніці, технологіях, методах управління та маркетингу. Це дає підстави стверджувати, що сучасна економіка є економікою знань, оскільки вони відіграють роль одного з провідних чинників, які призводять до ефективного виробництва та сталого зростання. Своєю чергою успішна економіка створює продукти з конкурентною перевагою над аналогічною за призначенням товарною пропозицією ще й на міжнародних ринках.

Тож не дивно, що транснаціональні корпорації, середні і навіть малі підприємства у розвинених країнах опрацьовують та впроваджують програми навчання для нових співробітників та працівників з досвідом. Частина з цих програм реалізується у співпраці з університетами і отримала назву дуальних. Дуальних за змістом компетенцій, які набувають отримувачі освітніх послуг.

Ключовий зміст дуальності характеризується ще й окресленням відносини, які виникають між усіма стейхолдерами – фізичними та юридичними особами, які залежать від функціонування ЗВО або спроможні в той чи інший спосіб впливати на їх академічну діяльність. Розбудова цих відносин, а надалі їх урізноманітнення та наповнення новим важливим змістом, який відбиває перебіг поточних подій в

економіці й прогнози щодо її перспектив, відбувається, як виявилось, в тривимірному просторі.

Науково-методичним підґрунтям для зробленого висновку слугує констатація, що простір цей характеризується трьома одиничними ортогональними векторами. По-перше, інституційним (І). По-друге, організаційно-правовим (О-П) та, по-третє, економічним (Е). Без жодного з них дуальність вищої освіти неспроможна реалізувати свій утворювальні резерви. З цієї причини не обійдемо увагою ці вектори надалі.

Розпочнемо, оскільки він є одним з найслабкіших кілець дуального ланцюга, з інституційного виміру, уособленого окремими положеннями Закону України «Про вищу освіту» [1], «Концепцією підготовки фахівців за дуальною формою здобуття освіти» [2] та «Положенням про дуальну форму здобуття вищої та фахової передвищої освіти» [3], яке перебуває на етапі громадського обговорення. Наведені документи окреслюють лише загальні вимоги до учасників процесу та умови його реалізації. Тому пропонуємо вважати викладені надалі міркування внеском до дискусії, яка відбувається в фахових колах.

Беручись до справи, проголосимо нашу непорушну впевненість в тому, що знання, які люди отримують завдяки вищій освіті, допомагають розвивати виробництво та прискорювати економічне зростання. Освічений персонал, який навчається впродовж усього професійного життя, зазвичай, має вищі заробітки, що, своєю чергою, сприяє економічному піднесенню бізнесів, регіонів та країни завдяки додатковим споживчим витратам домогосподарств. Цього ж мають прагнути органи влади: законодавчої, виконавчої та місцевих територіальних громад.

Ось чому перше, що потрібне для розбудови вищої освіти на засадах дуальності – нормативно-правова регламентація діяльності закладів освіти у співпраці з їхніми стекхолдерами. Розроблені з цього приводу засадничі документи мали б надати розгорнутий спектр дороговказів щодо створення та функціонування системи дуальної освіти. Найважливішими в цьому ряду, як на нас, є:

- сприяння набуттю студентами якісних професійних компетенцій шляхом їх інтеграції в виробничі умови, імплементації різноманітних за формою та обґрунтованих за змістом технологій дуального навчання;
- розробка механізмів фінансування та ефективного розподілу коштів на програми дуальної освіти;

- створення системи мотивації бізнесу щодо участі у програмах дуальності;

- формування комфортного клімату, в якому відбувається розвиток відносин між національними та закордонними ЗВО для обміну кращими практиками та заохочування академічної мобільності студентів, магістрантів, аспірантів й викладачів;

- розробка освітніх програм вищої професійної освіти відповідно до запитів ринку праці та точно визначених перспектив секторального розвитку.

Органи державної влади, працюючи над стратегіями та вимогами до учасників освітнього процесу, мають перш за все обрати модель власної залученості та контролю. Віддаючи перевагу ліберальному підходу, вони нададуть свободу дій закладам освіти та роботодавцям, що допоможе їм самостійно проаналізувати свої потреби, вибрати найкращий шлях для їх задоволення. За умови, якщо держава візьме на себе основоположні функції у формуванні, реалізації, контролі у сфері дуального навчання, вона надасть перевагу регуляторній моделі з домінуючою роллю чиновника, як зазвичай буває за таких обставин. Однак у цьому випадку постає ризик далеко не всебічного усвідомлення запитів та можливостей суб'єктів дуальності, що позначиться згодом (і не найкращим чином) на ефективності процесу.

На наше переконання, оптимальним варіантом є формування моделі соціального партнерства, коли усі зацікавлені сторони матимуть змогу побудувати горизонтальну комунікацію, окресливши власні інтереси та шляхом перемовин узгодивши спільний порядок денний, починаючи з нормативного підґрунтя та завершуючи, зрозумілим, прозорим та справедливим інструментарієм оцінки отриманих результатів.

Список використаних джерел:

1. CompaniesEngaging in Dual VET: Do Financial Incentives Matter? Approaches in Austria, Germany, Liechtensteinand Switzerland Options, Prosand Consfor Reform Processes. Discussion Note. DC dVET. URL: <https://www.dcdualvet.org/en/ressourcen/publications-of-the-donor-committee/> (дата звернення: 15.06.2022).

2. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1533-14#Text> (дата звернення: 20.06.2022).

3. Кількість зареєстрованих безробітних. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/unemploy/register/2022/>